

Kosmische evolutie

In zeven stanza's, vertaald uit het Boek van Dzyan

STANZA VII

1. AANSCHOUW HET BEGIN VAN BEWUST VORMLOOS LEVEN. EERST HET GODDELIJKE, HET ENE UIT DE MOEDER-GEEST; DAN HET GEESTELIJKE; DE DRIE UIT HET ENE, DE VIER UIT HET ENE, EN DE VIJF WAARUIT DE DRIE, DE VIJF EN DE ZEVEN. DEZE ZIJN DE DRIEVOUDEN EN DE VIERVOUDEN NAAR BENEDEN; DE 'UIT HET DENKVERMOGEN GEBOREN' ZONEN VAN DE EERSTE HEER; DE STRALLENDE ZEVEN.

2. DE ENE STRAAL VERMENIGVULDIGT DE KLEINERE STRALEN. HET LEVEN GAAT AAN DE VORM VOORAF EN HET LEVEN OVERLEEFT HET LAATSTE ATOOM VAN VORM. DOOR DE TALLOZE STRALEN GAAT DE LEVENSSTRAAL VOORT, DE ENE, ZOALS EEN DRAAD DOOR VEEL JUWELEN.

3. WANNEER DE ENE TWEE WORDT, VERSCHIJNT HET DRIEVOUD EN DE DRIE ZIJN ÉÉN, EN HET IS ONZE DRAAD, O LANOO, HET HART VAN DE MENSPLANT DIE SAPTAPARNA WORDT GENOEMD..

4. HET IS DE WORTEL DIE NOOIT STERFT; DE DRIETONGIGE VLAM VAN DE VIER PITTEN. DE PITTEN ZIJN DE VONKEN DIE PUTTEN UIT DE DRIETONGIGE VLAM, DIE DOOR DE ZEVEN - HUN VLAM - NAAR BUITEN IS GESCHOTEN; DE STRALEN EN VONKEN VAN ÉÉN MAAN, WEERSPIEGELD IN DE VOORTSNELLENDEN GOLVEN VAN ALLE RIVIEREN VAN DE AARDE.

5. DE VONK HANGT AAN DE VLAM, AAN DE FIJNSTE DRAAD VAN FOHAT. ZIJ REIST DOOR DE ZEVEN WERELDEN VAN MAYA. ZIJ HOUDT STIL IN DE EERSTE EN IS EEN METAAL EN EEN STEEN; ZIJ GAAT DOOR NAAR DE TWEEDE EN ZIE - EEN PLANT; DE PLANT WERVELT ROND DOOR ZEVEN VERANDERINGEN EN WORDT EEN HEILIG DIER. UIT HET SAMENSTEL VAN HUN EIGENSCHAPPEN WORDT MANU, DE DENKER, GEVORMD. WIE VORMT HEM? DE ZEVEN LEVENS EN HET ENE LEVEN. WIE VOLTOOIT HEM? DE VIJFVOUDIGE LHA. EN WIE VERVOLMAAKT HET LAATSTE LICHAAM? VIS, ZONDE EN SOMA.

6. VANAF DE EERSTGEBORENE WORDT DE DRAAD TUSSEN DE STILLE WACHTER EN ZIJN SCHADUW STERKER EN STRALENDER BIJ IEDERE VERANDERING. HET ZONLICHT VAN DE OCHTEND IS VERANDERD IN DE GLORIE VAN DE MIDDAG.....

7. DIT IS UW TEGENWOORDIGE WIEL, ZEI DE VLAM TOT DE VONK. GIJ ZIJT MIJZELF, MIJN EVENBEELD EN MIJN SCHADUW. IK HEB MIJZELF IN U GEKLEED EN GIJ ZIJT MIJN VAHAN TOT DE DAG 'WEES MET ONS', WAAROP GIJ WEER MIJZELF EN ANDEREN, UZELF EN MIJ ZULT WORDEN. DAAROP DALEN DE BOUWERS, NADAT ZIJ HUN EERSTE KLEED HEBBEN AANGEDAAN, NEER OP DE STRALENDE AARDE EN REGEREN OVER DE MENSEN - DIE ZIJZELF ZIJN . . .

Zo eindigt dit gedeelte van het archaische verhaal, duister, verward, bijna onbegrijpelijk.

(Uit H.P. Blavatsky, *De Geheime Leer*, deel I,
Het ontstaan van de kosmos,
Theosophical University Press)